

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Διωγμένος [αφού διώχθηκε] από τους δολοφόνους του Καλιγούλα, είχε αποσυρθεί σε μια θερινή κατοικία, της οποίας το όνομα είναι Ερμαίο. Λίγο αργότερα τρομοκρατημένος από τα νέα της σφαγής, σύρθηκε προς το πιο κοντινό λιακωτό (αίθριο) και κρύφτηκε ανάμεσα στα παραπετάσματα που κρέμονταν στην πόρτα.

Κάποια μέρα ο Κάτωνας έφερε στο Βουλευτήριο (στη Σύγκλητο) ένα πρώιμο σύκο από την Καρχηδόνα και δείχνοντάς το στους Συγκλητικούς είπε: «Σας ρωτώ, πότε νομίζετε ότι αυτό το σύκο κόπηκε από το δέντρο.» Όταν όλοι απάντησαν ότι ήταν φρέσκο, είπε: «Κι όμως μάθετε ότι πριν τρεις μέρες κόπηκε στην Καρχηδόνα.

Αφού άκουσε το χαιρετισμό ο Καίσαρας, είπε: «Στο σπίτι (μου) ακούω αρκετούς τέτοιους χαιρετισμούς». Τότε ήρθαν στο νου του κορακιού τα λόγια του αφέντη του: «Κρίμα στον κόπο μου!» Σ' αυτά τα λόγια ο Καίσαρας γέλασε και αγόρασε το πουλί τόσο, όσο δεν είχε αγοράσει κανένα (πουλί) μέχρι τότε.

B1.α:

- insidiatore
- quã
- caedium
- mihi
- quoddam
- praecocia
- patrum
- haec
- tui
- nullius

B1.β:

- propiorem
- prope propius proxime
- satius

B2.α:

- excludunt
- recedamus
- exterruisti
- proreptum
- abderetis
- afferre
- ostenturusque (ostensurusque)
- decerpi
- dic
- veniendo

B2.β: perdas, perderes, perditurus sis, perdideris, perdidisses

Γ1.α:

- Caligulae: γενική αντικειμενική στο Caligulae
- cui: δοτική προσωπική κτητική στο est
- se: αντικείμενο στο abdidit (άμεση αυτοπάθεια)
- die: αφαιρετική τοπική χρόνου στο attulit
- decerptam esse: ειδικό απαρέμφατο, ως αντικείμενο στο putetis (με υποκείμενό του το ficum: κανονική ετεροπροσωπία)
- ex arbore: εμπρόθετος προσδιορισμός προέλευσης στο decerptam esse
- recentem: κατηγορούμενο στο εννοούμενο ficum μέσω του esse
- salutationum: γενική διαιρετική στο satis
- corvo: δοτική προσωπική στην απρόσωπη έκφραση venit in mentem
- quanti: γενική αξίας (αφηρημένη) στο emerat

Γ1.β: ficus praecox allata est a Catone quodam die in curiam

Γ1.γ:

- in curiã, de (ex, ab) curiã
- domum, domo

Γ1. δ: Ne ad haec verba Augustus risit?

Num ad haec verba Augustus risit?

Nomme ad haec verba Augustus risit?

Ad haec verba Augustus risit?

Γ2.α: vela, quae praetenta errant

ficum, quae praecox erat

Γ2.β: Cui nomen est Hermæum: Δευτερεύουσα αναφορική επιθετική

προσδιοριστική πρόταση. [Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία «qui – quae – quod» εδώ cui (δοτική ενικού θηλυκού). Εκφέρεται με οριστική «est», γιατί ως προς το περιεχόμενό της είναι πρόταση κρίσεως και δηλώνει το πραγματικό]. Έχει όρο αναφοράς τη λέξη «diaetam», την οποία και προσδιορίζει ως επιθετικός προσδιορισμός.

Quando hanc ficum decerptam esse putetis ex arbore: δευτερεύουσα ουσιαστική πλάγια ερωτηματική πρόταση μερικής άγνοιας, γιατί η ερώτηση αφορά μέρος του περιεχομένου της πρότασης και εισάγεται με το ερωτηματικό επίρρημα «quando». [Εκφέρεται με υποτακτική «putetis», γιατί η εξάρτηση θεωρείται ότι δίνει υποκειμενική χροιά στο περιεχόμενο της πρότασης, χρόνου ενεστώτα, γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου «interrogo» και σύμφωνα με τους κανόνες ακολουθίας των χρόνων δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν]. Εξαρτάται από το ερωτηματικό ρήμα «interrogo» της κύριας πρότασης, στο οποίο λειτουργεί ως έμμεσο αντικείμενο.

Cum omnes recentem esse dixissent: δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση. [Εισάγεται με τον ιστορικό χρονικό σύνδεσμο «cum», γιατί αναφέρεται σε διήγηση του παρελθόντος. [Εκφέρεται με υποτακτική «dixissent», γιατί η πράξη δε μας ενδιαφέρει από καθαρά χρονική άποψη, αλλά υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση της κάθε δευτερεύουσας με την κύρια πρόταση και δημιουργεί μια σχέση αιτίας- αιτιατού ανάμεσά τους. Η υποτακτική είναι χρόνου υπερσυντελικού, γιατί η δευτερεύουσα εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου «inquit» και σύμφωνα με τους κανόνες ακολουθίας των χρόνων δηλώνεται το προτερόχρονο στο παρελθόν]. Η δευτερεύουσα εξαρτάται από το ρήμα «inquit» της κύριας πρότασης, στο οποίο λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου.

quanti nullam adhuc emerat: δευτερεύουσα επιρρηματική απλή παραβολική πρόταση. [Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία «quanti» που είναι συσχετική με τη δεικτική αντωνυμία «tanti». Εκφέρεται με οριστική «emerat», γιατί η σύγκριση αφορά δυο πράξεις ή καταστάσεις που είναι ή θεωρούνται ως αντικειμενική πραγματικότητα]. Λειτουργεί ως β' όρος σύγκρισης με πρώτο όρο την κύρια πρόταση. Ενδεικτικά στοιχεία είναι τα «tanti- quanti» στην κύρια και δευτερεύουσα αντίστοιχα.

Γ2.γ: - postquam exclusus est (erat): εκφέρεται με οριστική γιατί το περιεχόμενό της μας ενδιαφέρει από καθαρά χρονική άποψη και συγκεκριμένα παρακειμένου (ή υπερσυντελικού) γιατί εκφράζει το προτερόχρονο.

- cum exterritus esset
- επιρρηματική χρονική μετοχή, εκφράζει το προτερόχρονο, cum (caesar) audivisset salutationem